

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177
PODUREDNIŠTVO
34135 Trst, Vico delle Rose, 7- Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 23.000
Letna inozemstvo Lir 35.000
Letna inozemstvo, USA dol. 28
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXV. - Štev. 24 (1757)

Gorica - četrtek, 16. junija 1983 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Vzdržati se na volitvah je nemoralno Slovenca v deželni svet in goriški pokrajinski svet!

V uvodniku zadnje številke našega lista smo v zvezi s sedanji volitvami zapisali, da se vsi politiki bojijo, da bi volilci bojkotirali volitve, ostali doma in izrekli na ta način nezaupnico vsem strankam. Toda take vrste protest bi bil kaj dvorezen meč, ki bi škodoval zlasti sredinske in demokratične stranke, pričeni s Krščansko demokracijo. Kajti levičarske stranke imajo svoje priganjaje, ki že delajo in bodo še bolj v prihodnjih dneh, da prepričajo svoje morebitne volilce, naj ne ostanejo doma. Zato bi utegnil bojkot volitev prizadeti predvsem zmerne stranke, pomagal pa do uveljavitve zlasti levici, kar bi seveda politični položaj v državi v prihodnjih letih samo zaostri in poslabšalo.

Tega so se zavedeli tudi odgovorni cerkveni krogi in začeli opozarjati vernike, da je vzdržati se na volitvah nekaj nemoralnega. Škofje iz Apulije so tako ravnanje označili za »mali greh«. Naj bo greh tak ali drugačen, gotovo je to greh opustitve, ki kristjana pred Bogom prav tako obtožuje kot greh dejanja, misli ali besede.

OPOZORILO ITALIJANSKE ŠKOFOVSKE KONFERENCE

Da je problem resen in vreden premisleka, so opozorili italijanski škofje, ki so se prav na 20. smrti dan papeža Janeza XXIII., tj. 3. junija letos zbrali v Palermu. Najprej poudarjajo, da se mora vsakdo, ki se čuti kristjana, zavedati odgovornosti, da postaneta svoboda in bratstvo kot pravica in dolžnost skupno dobro in da se mora vsak kristjan prizadevati za neprestan napredek in razvoj take družbe, v kateri bodo v polni meri zagotovljene vrednote kot so življenje, resnica, ljubezen, človeka vredno uživanje časnih dobrin.

Te ugotovitve pridejo tudi v poštev pri izvajanju pravice-dolžnosti na prihodnjih političnih in upravnih volitvah. Pravica-dolžnost, ki se ji ne smemo v nobeni obliki izogniti in ki mora težiti k pospeševanju skupne blaginje ob spoštovanju svobode vseh ter ob poslušanju vesti, pravično oblikovane.

In ker so volitve zlasti opredeljene za programe in osebe, ki imajo svojski pogled na življenje ter po njem oblikujejo zakone, družbeno in moralno zadržanje v gospodarstvu in politiki, morajo vsi, ki verujejo v Kristusa in njegov evangelij prav v veri najti tisti kriterij, po katerem naj si oblikujejo svojo vest ter presodijo osebe in programe, ki se jim ponujajo. Vedno je potrebno, da kristjani svoje izbire oblikujejo ob jasnosti idej, ob upoštevanju realnih danosti trenutka, ob resnem cerkvenem soočenju in ob soglasni volji služenja.

ŠE DRUGA IZJAVA

Tej izjavi italijanskih škofov je nekaj dni nato sledilo še opozorilo (»monitum«) kardinala-vikarja rimskega mesta Poletti, ki je tako v svojem imenu kot v imenu škofov dežele Lacij poudaril, »da je vzdržanje na volitvah velika državljanska zmožnost, bela glasovnica pa škodljiv umik, kar vse je nezdržljivo z državljansko odgovornostjo, še manj pa s pristnim krščanstvom. Z glasovanjem kristjan dokaže doslednost s svojim verovanjem, ki terja od vsakega vernika pogumno pričanje vere z vsemi posledicami, ki jih vključuje vsakdanje življenje.«

ZNATI IZBIRATI MED PROGRAMI IN OSEBAMI

Italijanski škofje zahtevajo od vernikov, naj imajo jasne ideje ob svoji volilni izbiri. Bolj ko se bliža dan volitev, bolj se veča lov na glasove katoličanov, pri čemer se poudarja le kak vidik kot npr. ohranitev miru, skrb za upokojece, neka dozdevna reforma struktur v družbi, kar lahko zapelje kristjana, da izgubi izpred oči celostno gledanje na človekove vrednote in tako napačno glasuje.

Nadalje škofje opozarjajo, da je treba upoštevati realne danosti trenutka. V politiki ni dovršenosti, ker je delo ljudi. Treba je presojati ljudi in programe v

tem trenutku, ali so v soglasju s krščanskimi načeli in koliko lahko v trenutnem položaju nudijo pravno rešitev. Pod tem vidikom je treba gledati tudi politične povezave, ki se ponujajo in dejansko možnost, kaj se da storiti in doseči.

Končno govorijo škofje o »soglasni volji služenja«. Tu pride za kristjana še najbolj do veljave razmisleka, za kateri program in osebo se opredeliti. Služiti v politiki zahteva dati prednost skupnemu dobru pred svojim, skupnim interesom pred lastnimi, ne iskati svojega uveljavljanja na račun drugih, zlasti v družbi najbolj zapostavljenih, pomeni znati se umakniti, ko pride čas za nove, sveže moči, znati zapostaviti sebe, da bodo zrasi ob meni drugi. Le tako služenje je evangeljsko, je krščansko. Kjer ga ne najdemo, je to opozorilo za nas, naj se s svojim glasom ne preneglamo.

Prvi in kar je značilno za sedanje politične razmere v Italiji najbolj glasen kritik teh škofskih opozoril je postal glavni tajnik PSI Bettino Craxi. Po njegovem mnenju je bilo nepotrebno, da so prav škofje pozvali vernike, naj se udeležijo volitev in storijo svojo državljansko dolžnost, še manj pa je bilo primerno, da so vernike opozorili, naj »dobro« volijo. Po Craxiju to pomeni vplivati na svobodno opredelitev volilcev in omejevanje njihovo avtonomijo. Če se torej Craxi vznemirja, ker škofje poudarjajo, da je treba »dobro« voliti, ali mar s tem posredno ne prizna, da kdor bo »dobro« volil, ne bo volil zanj?

Deželni svetovalec dr. Štoka odgovarja

Naše uredništvo se je obrnilo na nosilca liste Slovenske skupnosti dr. Draga Štoka in mu postavilo nekaj vprašanj. V tem nelahkem političnem trenutku v našem zamejstvu se nam zdi prav, da si »natočimo čistega vina«.

Kako to, da ste zopet kandidirali na listi Slovenske skupnosti potem ko vemo, da ste v deželni zbornici že petnajst let in da je to delo izredno naporno?

Usoda je hotela, da sem morda premlad bil izvoljen v deželni svet, saj sem imel, ko sem stopil v deželno skupščino, le okrog 30 let. Takratne razmere v Slovenski skupnosti so pač privedle, da sem bil izvoljen v deželni zbor Furlanije-Juljske krajine. Ne bi se rad hvalil, vendar sem lahko le zadovoljen, da sem bil v teh 15 letih vedno prisoten v deželni skupščini in vedno skušal doprinesiti svoj delež v korist našega človeka in našega naroda tako na socialnem kot ekonomskem in narodnostnem področju.

Vi ste odločeni nadaljevati s tem svojim delom?

Seveda, drugače bi ne kandidiral. Verjamem pa v izredno delo, ki ga je v teh 20 letih opravila Slovenska skupnost v deželni zbornici in ki je dokumentirano v posebnih brošurah, ki jo je pravkar izdala njena deželna svetovalska skupina.

Vi ste prvi Slovenec, ki je dosegel izredno visoko mesto v deželni skupščini, saj ste vodili stalno komisijo, ki je bila pristojna za prevoznitvo, turizem, pristanišča in šport. Kakšno je vaše mnenje o lastnem delu?

Predsednik deželnega odbora Comelli (na desni) in deželni svetovalec Štoka (na levi)

Pred nami je vedno bližji dan volitev, ko bomo morali ponovno odločiti o skupni usodi in bodočih predstavništvih. Na teh volitvah bomo glasovali Slovenci za tri oz. (na Goriškem) štiri izvoljena telesa, na katerih bo prisoten tudi slovenski volilni znak. Glasovali bomo za parlament, tj. senat in poslansko zbornico, deželni svet Furlanije-Juljske krajine ter goriški pokrajinski svet. Na vseh teh štirih volitvah nastopa slovenska lista, namreč lista Slovenske skupnosti. Zakaj jo bomo volili?

Slovenski človek v Italiji že leta in leta, pravzaprav desetletja in desetletja (če izvajamo temno obdobje fašistične diktature) lahko na volitvah zaupa svoj glas svoji slovenski listi. Znak lipove vejice je vodil že naše volilce po prvi svetovni vojni, ko nas je bilo za mejo na stotisoče. Takrat smo z združenimi močmi poslali Slovenci, združeni s Hrvati v Istri, povezani pa tudi z južnotirolsko manjšino, v rimski parlament naenkrat po tri-štiri poslance. Imena Ribar, Vilfan, Šček, Besednjak, Podgornik so tu svetli mejniki in še danes mlajši oz. sedanji generaciji lahko idealen vodnik za našo samostojno slovensko politiko.

Če sicer danes morda dejansko ne pride do izvolitve slovenskih parlamentarcev na slovenski listi, je pa to krivda tistih političnih odločitev slovenskih levičarjev, ki raje podprejo italijanske stranke in s tem dajo prednost ideološkim interesom in privilegijem pred narodnimi. Vsekakor pa

moremo tudi danes jasno izpričati to svojo politično voljo in prav s slovenskim glasom za kandidate Slovenske skupnosti za senat in poslansko zbornico podpreti, manifestirati to naše stališče. Italijanska javnost lahko tako spozna naša samostojna prizadevanja, ki so lastna vsaki zavedni manjšini, vsaki zavedni ter odgovorni politični sili.

Imamo pa sedaj še volitve v deželni svet Furlanije-Juljske krajine. Te so morda za nas najpomembnejše. Kot so recimo pred petdesetimi, šestdesetimi leti bili naši poslanci svoj boj v rimskem parlamentu, tako se danes ta vsaj za nas in za naše dejanske razmere bje v deželni zbornici. Deželni svet je namreč zakonodajno telo in zato brez dvoma silno važno v našem manjšinskem življenju. Četudi formalno ne more sklepati o manjšinski zaščiti (to pristojnost ima še vedno državni parlament), pa lahko dejansko veliko naredi za reševanje slovenske problematike.

Zato je skrajno pomembno biti v tem deželnem parlamentu prisotni! Glas Slovenske skupnosti je tu odmeval vse od ustanovitve dežele, od leta 1964 s prvim deželnim svetom. Skrajno negativno bi bilo, če bi SSK danes ne imela več mesta v deželnem svetu.

Zakaj pa to omenjamo? Zaradi malodušja? Nikakor ne! Samo realistično moramo spomniti, da smo vedno prišli v deželni svet z volilnimi ostanki. Zato prav posebej naglašamo, da je danes prav vsak slovenski glas nujno potreben, tako na

izvoliti svojega predstavnika v deželni svet. Ste tudi vi tak pesimist?

Če bi bil pesimist, bi ne šel s tako vedro politično voljo v volilni boj. Gledam pa realno na današnji politični položaj in se mi zdi, da nam je Movimento Friuli napravil slabo uslugo s kandidaturo sicer zavednega Slovenca na svoji listi. Za nekaj sto glasov, ki bi jih utegnili izgubiti v Benečiji bi izgubili tudi svojega deželnega svetovaleca. Ostalih strank pa niti ne omenjam, ker vem, da nam nikdar nihče ni dal roke, ko smo jo potrebovali.

Kaj bi v tem trenutku rekli bralcem »Katoliškega glasa« in slovenskim volilcem?

Najprej se moram »Katoliškemu glasu« pa tudi ostalemu slovenskemu tisku zahvaliti za stalno in objektivno poročanje o delu SSK v deželni zbornici. Potem bi dejal, da moramo biti izredno budni pri volitvah za deželo in goriško pokrajino. Zato se obračam na vse naše zavedne ljudi od kmetovalca do delavca in izobraženca, do našega človeka, ki živi v Miljah, Trstu, Gorici, na Krasu, v Brdih, Benečiji ali Kanalski dolini, da se zaveda ene same stvari: vse mine, narod pa mora ostati. Slovenska skupnost mu je jamstvo, da bo naš narod na tej zemlji ne samo kulturno, ampak tudi politično ostal.

■ V Monreale na Siciliji je prišlo do novega odvratnega mafijskega zločina, ki je terjal smrt treh orožnikov; eden je bil karabinjerski kapetan D'Aleo, ostala dva navadna orožnika, ki sta ga spremljala. Monreale leži v bližini Palermo in je znan po svoji čudoviti stolnici iz normanskih časov, znan pa tudi kot domena mafije. Pokojni kapetan D'Aleo je nasledil v poveljstvu monrealskih karabinjerjev prejšnjega poveljnika Basileja, ki ga je v maju 1980 mafija prav tako ubila.

★

■ V rudniku rjavega premoga pri mestu Aleksinac v Srbiji je prišlo do eksplozije zemeljskega plina v trenutku, ko je bilo v rovu 135 rudarjev. Sama eksplozija je ubila osem rudarjev, 20 pa jih je podleglo kasneje zaradi opeklin, ki so jih prejeli. Med njimi je tudi neki zahodnonemški rudarski strokovnjak.

Tržaškem in Goriškem kot v ostalih okrožjih naše dežele (od Vidma in Tolmeča do Pordenona), če želimo še ostati v deželnem svetu. Prisotnost zastopnika SSK v deželi je pomembna ne le zaradi stranke same, ampak za vso slovensko narodno skupnost v deželi. Če bi namreč mesto svetovaleca SSK izpadlo, bi bila celotna slovenska manjšina v Italiji bolj uboga! Zato je treba narediti vse, da do te izvolitve ponovno pride.

26. junija bomo končno volili — vsaj na Goriškem — še za obnovev pokrajinskega sveta. Tudi ta volilni nastop je pomemben, saj zmore naša prisotnost v tem vmesnem upravnem telesu med deželo in občino veliko pomeniti. Slovenska skupnost je bila v zadnjih mandatnih dobah zelo aktivno prisotna tudi v pokrajinski skupščini. Le enkrat je prisotnost SSK izpadla, kar je bilo seveda za stranko samo in njene volilce precej težko. Pa vendar je nato slovenska stranka spet zasedla svoje mesto na pokrajini in ga tudi primerno ovrednotila. Zato smo prepričani, da bo tudi sedaj spet prišla do novega uspeha. Seveda tudi tu ni izvolitev avtomatično zagotovljena. Treba je res privabiti čim več slovenskih glasov, da bo naš boj kronan z uspehom.

S temi mislimi se moramo podati na volišča, kjer bomo odločali o svoji usodi. Ni sicer prvič, da si podobne misli kliče v spomin. Upajmo, da tudi ne zadnjič. Z našim soodločanjem pa lahko pripomremo, da se naši cilji uresničujejo. Ne bodi mo malodušni. Ne predajajmo se pa tudi kake uspalni lenivosti, ki bi nam ošibila moč življenjske volje. Zavedajmo se resnosti trenutka, obenem pa tudi dejanske odgovornosti vsakega izmed nas za to, da po svojih močeh doprinesemo k pozitivnemu rezultatu.

Spectator

Slovensko binkošno srečanje v Augsburgu

Nad 400 slovenskih izseljencev iz raznih delov Zahodne Nemčije se je na binkošni praznik zbralo v Augsburgu. Slovenska skupnost, ki ima v tem mestu svoje središče in ga vodi duhovnik koprške škofije Jože Bucik, je svojim rojakom pripravila prijetno srečanje najprej v cerkvi pri evharističnem slavlju in potem v prostorni dvorani, kjer je bil kulturni in zabavni program. Srečanje je bilo pod geslom: Življenje je dar. Pozdravno pismo sta poslala tudi ljubljanski nadškof Šuštar in pomožni škof Lenič.

Tudi Apostolski sedež je navzoč v Beogradu

V Beogradu poteka konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj ter bo trajala do konca meseca. Udeležuje se je tudi delegacija Apostolskega sedeža. Papež je napisal posebno poslanico v angleščini in jo je prinesel na konferenco afriški kardinal Bernardin Gantin, predsednik papeške komisije za pravičnost in mir.

Odprta pot za svetniško razglasenje p. Leopolda

Rimska kongregacija za svetniške procese je v četrtek 9. junija v prisotnosti sv. očeta razglasila deset dekretov o čudežih, mučeništvu in junaških krepostih kandidatov za razglasitev za svetnike ali blažene. Za svetniško razglasitev je kandidat samo bl. p. Leopold Mandić. Kongregacija je priznala čudež na njegovo priporočilo.

Bl. p. Leopold Mandić, član kapucinskega reda, se je rodil 12. maja 1866 v Hercegovnem, umrl pa je 30. julija 1942. Za blaženega je bil razglašen 2. maja 1976.

■ Belgijska kraljevska dvojica je v soboto 11. junija obiskala sv. očeta. Kralj Baldovin in kraljica Fabiola sta bila pri papeževi jutranji maši, potem pa je sledil daljši razgovor. Kralj in kraljica sta šla nato v baziliko sv. Petra skozi sveta vrata.

Težka naloga naših očetov in mater

Preteklo nedeljo je bil v Gorici IV. Dan staršev, ki je zelo dobro uspel. Prisotnim staršem je spregovorila žena in mati Adela Ferletič-Podveršič. Njene misli so bile tako tehtne, da bi bilo škoda, če jih ne bi posredovali še drugim. Zato jih z nekaterimi skrajšavami danes objavljamo.

Biti oče ali mati, to je precej težka naloga. Morda je bilo vedno tako, v današnjem času pa je verjetno še bolj kot kdaj prej. Velik je ta poklic, čudovit, ampak včasih tako težak in v človeškem mišljenju marsikdaj nehvaležen.

VELIČINA ZAKONSKE ZVEZE

Najprej veličina tega poklica, ko fant in dekle stopata v zakonski stan. Ali se vprašata, če bosta kos tej nalogi, ki jima jo Bog naklada in ki je pogosto zelo trda in težka? Morda se premalo zavedamo, da je zakon zahtevna stvar, ki je kot majhna rožica, ki jo moraš nežno gojiti in ji vsak dan, pravim vsak dan znova prilivati potrpljenje, dobroto, nežnost, ljubezen, požrtvovalnost. Drugače začne zakonska vzajemnost usihati in nato popolnoma ugašne in zamre.

Za velike reči je treba pač veliko dela in truda. Kako težko je včasih živeti vse življenje z zakonskim drugom, vršiti voljo drugega, ki ni niti tvoj brat ali tvoj sorodnik, pač pa je zate popolnoma tuj človek. Tako daleč sta si, a obenem tako blizu, da bosta oba »eno telo«, kot pravi sveto pismo. Torej, če je eno telo del mene, in je on bolan, trpim tudi jaz. In če je ona žalostna ali če jo kaj tare, se jaz ne morem veseliti.

Ko včasih škripa pod zakonskim ali rodiljskim jarmom, se radi vprašamo, kdo je tega kriv. Morda jaz? Morda on? Ko pa malo premisliš, spoznaš, da oba, kajti nihče se ne rodi svetnik in oblublja sva si, da bova veselje pa tudi težave, ki so neizogibne, pravim, neizogibne, skupaj prenašala.

So trenutki, ko pozabljamo na božjo milost in pomoč. Takrat se nas polasti malodušje in obup, da bi najraje »vrgli puško v koruzo« kot pravimo. Vse okrog tebe je črno in zdi se nam kot da ni več izhoda iz slepe ulice. Ko se pa malce umiriš, greš nekoliko vase, spoznaš, da ti manjka predvsem duhovne hrane: duhovnih srečanj ali obnove. Zdi se ti, da je tudi Bog pozabil nate. Pa ni! On te je samo malo spustil iz rok, da bi spoznali, da nam je nujno potrebna njegova pomoč. Potem se pa zopet nebo zjasi in zasije toplo sonce ljubezni. Takrat je človeku lepo in v duši sliši najlepše melodije; zdi se ti, da z lahkoto ljubiš ves svet.

ČUDOVIT, A ODGOVOREN POKLIC

Čudovit je poklic staršev. Začetek skupnega življenja. Pričakovanje otroka, čeprav združeno z velikimi težavami, je nekaj, kar se ne da povedati. Kako ti je takrat Bog zelo blizu, ti pomaga, lajša to veliko nalogo, ki je morda največja, najlepša in rekla bi, najtežja. Odgovorna je, če se zamislimo, da se bo rodilo novo bitje, ki ni samo božja stvar, ampak tudi naša. Zaupana nam samo v oskrbo in varstvo. Da, samo v oskrbo in varstvo!

Težko se je sprizniti s to mislijo. Otrok je naš, a vendar ne samo naš. Hoteli bi, da bi nas v marsičem posnemal, toda popolnoma ne, ker vsak otrok je osebnost zase. Kako hudo nam je, ko si otrok izbira poklic ali stanovskega tovariša, ki nam ni prav nič pogodu. Hudo je to, morda za starše prehudo. Toda, čeprav s težkim srcem, bi morali le odsvetovati ali svetovati, nikdar pa ne ukazovati. Kajti življenje je enkratno in že samo po sebi težko. Če pa delaš neko stvar proti svoji volji, potem le težko vzdržiš.

Tu se kot zadnja stvar, kako je poklic staršev včasih nehvaležen. Zakaj so naši zavodi, domovi za onemogle in ostarele tako nabito polni, zakaj ni niti kotička za starega očeta ali za staro mamo doma? Zakaj je do tega prišlo? Kdo neki je tega kriv? Ali res samo mlajši rod? Ali niso bili nekdanj prav naši dedki in naše babice prvi varuhi, ki so čuvali in negovali svoje vnučke in morebiti celo pravnukce? Dandanes je le redko kje tako.

BREZ POVEZAVE Z BOGOM NE GRE

Z mozem sva se srečala v bolnišnici s 75-letnim bolnikom. Dobri sinovi in snah so ga redno obiskovali in mu bili na uslugo, pa se je takole izrazil: »Ko bi bil še enkrat mlad, bi otrok ne hotel več imeti, kajti otroci prinašajo le skrbi in težave, ki ti jih nihče ne poplača.«

Pa se sprašujem: kje pa je naša živa vera in misel na plačilo v večnosti, ki nam ga Bog obljublja za vsako dobro

delo? Zdi se mi in celo prepričana sem, da če daš svetu dobrega otroka, oziroma dobrega člana človeški družbi, je to največje dobro delo, ki ga moreš storiti. Toda brez našega sodelovanja to gotovo ne gre. Moči za to dobimo le od zgoraj.

Zaključila bi morda z neko bridko pripombo. Včasih smo hodili k prošnji procesijam na sv. Marka in pred Vnebohom ter k procesiji sv. Rešnjega Telesa. Prosil smo blagoslova za naša polja in domove. Peli smo litanije vseh svetnikov, duhovnik pa je klical božji blagoslov na našo zemljo in naše vasi.

Mnogi mislijo: »To je že mimo, je staromodno. Seveda, sedaj blagoslovljamo naša polja z umetnimi strupi. Da! A do kdaj bo to koristilo? Se zavedamo, koliko zla prinašajo v naše naravno življenje prav te kemične sestavine? Resnica je, kot je sam Kristus zatrdil: »Mi sejemo in zalivamo, a Bog je tisti, ki daje rast.«

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ V nedeljo 12. junija popoldne je papež v baziliki sv. Petra posvetil v duhovnike 74 diakonov iz vseh delov sveta. Med njimi so bili najštevilnejši iz vrst ustanove »Opus Dei«. Bilo jih je 38.

■ Končno so se začela dela na gradbišču sabotinske ceste, ki jo predvideva Osimski sporazum, tudi na jugoslovanski strani. Da se z deli seznanijo, je prišel na obisk v Novo Gorico predsednik IS Slovenije Janez Zemljarič, ki si je nato s svojimi sodelavci, predsednikom občine Nova Gorica in predstavniki gradbenih podjetij ogledal začetek teh del. Navzoč je bil tudi generalni jugoslovanski konzul v Trstu Drago Mirošič.

■ Odposlanstvo štajerskega deželnege sveta iz Gradca, ki ga je vodil dr. Hans Koren je na povabilo skupščine SR Slovenije obiskalo Ljubljano. V pogovorih je bila poudarjena potreba po nadaljnjem razvoju gospodarskih odnosov med Slovenijo oz. Jugoslavijo in avstrijsko štajersko. Avstrijski so sprožili tudi vprašanje denarnega pologa za prehajanja meje s strani jugoslovanskih državljanov. Vinko Hafner, predsednik skupščine Slovenije je odgovoril, da bodo do konca tega leta sprejete ustrezne nove odločbe.

■ V prejšnjem tednu so si državniki v Beogradu kar podajali kljuko. Prvi je za čel predsednik Argentine general Bignone, kateri je tudi govoril na VI. konferenci UNCTAD, ki poteka te dni v Beogradu. Obiskal je tudi Zagreb, v Slovenijo pa ga niso poslali, čeprav v njej lahko videl in slišal marsikaj koristnega. Za Bignonejem je prišla predsednica indijske vlade Indira Gandhi, ki je trenutno tudi predsednica gibanja neuvrščeni. Pogovori so bili namenjeni zboljšanju dvostranskega sodelovanja. Nato je prišel na uradni prijateljski obisk še egiptovski predsednik Mubarak. Sobesedniki so ugotovili, da je treba gospodarsko sodelovanje razširiti, ker še niso bile izkoriščene vse možnosti na tem področju.

■ Do zanimivega zapletljaja je prišlo v mestu Luxemburg pred nogometno tekmo med ZR Nemčijo in Jugoslavijo (zmagali so Nemci). Pri igranju jugoslovanske himne je godba zaigrala tisto iz kraljeve Jugoslavije namesto sedanje »Hej Slovani«. Zaradi tega jugoslovansko moštvo ni hotelo začeti z igro. K sreči je imel neki jugoslovanski državljan pri sebi ploščo s sedanjo himno. Po polurnem čakanju so jo zavrteli in po zvočnikih oddajali. S tem je bila čast socialistične Jugoslavije rešena in tekma se je lahko začela.

■ Kot so predvidevala vsa povpraševanja, se je zgodilo: na državnozoborskih volitvah v Vel. Britaniji je dosegla konservativna stranka, ki jo vodi odločna Margaret Thatcher prepričljivo zmago. Od skupnih 650 poslanskih mest je pripadlo konservativcem 397. Daleč za njimi so laburisti z 209 poslanci, povezava liberalcev s socialdemokrati je prinesla prvih 17 mest, drugim pa le 6. Škotska stranka si je osvojila 2 poslance, Valizani prav tako 2, razne druge stranke (vključno Sev. Irsk) 17. Medtem je Thatcherjeva že prenosila svojo vlogo in zamenjala med drugimi zunanjo in notranjo ministrsko, ki sta v volilnem boju pokazala premalo zagnanosti za svojo stranko.

■ Zanimivo izjavo o pacifistih, ki nasprotujejo namestitvi jedrskega orožja v zahodnih državah (v vzhodnih jih hitro utišajo) je dal francoski zunanji minister Cheysson, ki je kot znano socialist: »Pacifisti se udejajo veliki utvari, če menijo, da bodo oni ohranili mir. Danes je pač tako, da je jedrsko orožje edino, ki pre-

Škofovsko posvečenje v Ljubljani

V nedeljo 12. junija je bil v ljubljanski stolnici posvečen v škofa stolni kanonik in dekan mesta Ljubljane prelat Jožef Kvas. Ljubljanska nadškofija je tako dobila še enega pomožnega škofa, ki bo skupaj z dr. Stanislavom Leničem pomagal nadškofu dr. Suštarju pri vodstvu prostrane in socialno tako raznolike škofije.

Glavni posvečevalec je bil prunucij v Beogradu Michele Cecchini. Navzoči so bili vsi slovenski škofje, nadškof iz Beograda Turk, zagrebški pomožni škof, škof iz Linza v Avstriji ter zastopniki obmejnih škofij iz Italije in Avstrije.

Za svoje škofovsko geslo si je novi škof izbral besede: »Služiti za veselje«, ki se naslanjajo na naročilo sv. Petra »Pasite božjo čredo in pazite nanjo, ne prisiljeno, marveč radovoljno kakor hoče Bog« (1 Pt 5,2). Lahko rečemo, da je bila vsa njegova duhovniška pot od prve službe v Bovcu pa do Ljubljane eno samo veselo

služenje, pri čemer ni šlo brez težav.

Rojen leta 1919 v Cerkljah na Gorenjskem je prejel mašniško posvečenje 5. junija 1945 v Zagradu pri Gospe Sveti na Koroškem, kajti skoro vsi bogoslovci ljubljanskega semenišča so tedaj odšli iz Ljubljane, saj se ni vedelo, kakšno stališče bo novi režim prve dni po prevzemu oblasti zavzel do Cerkve in njenih ustanov. Iz Bovca ga je apostolski administrator msgr. Vovk poklical nazaj v svojo škofijo in ga poslal v Semič v Beli krajini. Od tam je prišel za župnijskega upravitelja v Stopiče na Dolenjskem in nazadnje za kanonika kolegiatnega kapitlja v Novem mestu. To »dolenjsko« obdobje je trajalo kar 20 let. V tem času se je izkazal za zavzetega dušnega pastirja, vnetega spovednika in spretnega kateheta.

Leta 1968 ga je nadškof Pogačnik povabil v Ljubljano. Postal je arhidiacon za Dolenjsko, sodnik cerkvenega sodišča, dekan mesta Ljubljane in končno še škofov vikar. Organiziral je znameniti ljubljanski misijon v letih 1974- in 1975. Njegova velika ljubezen so tečaji priprave na zakon, ki so mu dali dosti dela, pa tudi dosti zadovoljstva in notranjega veselja. Samo lani jih je bilo 19. Od vsega začetka sodeluje pri pastoralni skrbi za slepe in redno piše uvodnike v list »Sodelavci v ljubezni«, ki izhaja v Brailovi pisavi. Zelo skrbi tudi za duhovniške gospodinj. Zanje prireja letne duhovne vaje, lani pa jih je peljal tudi v Rim na evropsko romanje duhovniških gospodinj.

Novi škof se zaveda, da je škofovstvo v bistvu služenje. Saj je že do sedaj zvesto služil Bogu in ljudstvu, sedaj pa bo, ko je dosegel polnost duhovništva, to službo enako vestno in z ljubeznijo opravljal. Naj ga spremlja božja pomoč, da bo novo breme nosil pogumno in z veseljem!

Skrb Cerkve za zakonce

Zadnje mesečno srečanje na tečaju za starše in zakonce v letošnji sezoni, ki ga je priredilo Slovensko pastoralno središče v Trstu, je bilo posvečeno zakonskemu življenju v luči apostolskega pisma o družini. Med nami je bil jezuit Jože Pucelj iz Ljubljane, ki je doktoriral iz moralne teologije v Innsbrucku.

Predavatelj je razvil dvojje vprašanje: kako naj zakonci urejajo spočetje in kakšna naj bo pastoralna skrb za ločene zakonce. P. Pucelj je najprej razčlenil encikliko Pavla VI. »Humanae vitae« in apostolsko pismo Janeza Pavla II. o družini »Familiaris consortio«.

Med drugim papež obsoja tiste vlade, ki pomagajo nerazvitim državam pod pogojem, da oblastveno posežejo v odločitvah zakoncev glede števila otrok. V pismu so tudi podane smernice za urejanje spočetij. Od zakoncev zahteva odgovorno starševstvo. Obenem naj bo zakonsko dejanje nekaj celotnega: usmerjeno k porajanju novega življenja in naravnano v izkazovanju medsebojne ljubezni.

V nadaljevanju je predavatelj opozoril na razlike med dokumentoma obeh papežev. Prvi dokument govori zlasti o naravnem pravu v zvezi s porajanjem novega življenja. »Familiaris consortio« pa poudarja poleg tega tudi osebnostni vidik: zakonska ljubezen je podaritev celostne osebe. To misel je sedanji papež izrazil že v svoji knjigi »Ljubezen in odgovornost«, ki je izšla konec petdesetih let.

Ko govorimo o urejanju spočetij, je seveda pomembno poznati ustrezne metode. Cerkve na splošno zavrača vse načine preprečevanja spočetij, ki nasprotujejo človeškemu dostojanstvu. Odločilno pa je, da se zakonci ravna po svoji vesti. Splan ne more priti v poštev v nobenem primeru. Prav tako grešita tudi tista zakonca, ki se izogibata otrok zgolj iz egoističnih razlogov.

Glede ločenih zakoncev pa je pri predavanju izvenela misel, naj bomo usmiljeni do vseh, ki so po lastni krivdi ali celo po nedolžnem v takšnem položaju. Tudi oni se smejo vključiti v cerkveno občestvo, mi pa ne smemo ravnati z njimi kot z izvrženci. Skušajmo jim izkazovati čimveč ljubezni.

Papežovo pismo o družini ni nekaj dokončnega, ampak nam služi za nadaljnje razmišljanje.

S tem predavanjem se je končal letošnji tečaj o zakonskih in družinskih vprašanjih. Obračun se nam zdi pozitiven. Zvrstilo se je sedem mesečnih srečanj, na katerih so nas priznani strokovnjaki iz Slovenije seznanjali s tako pomembni-

mi vprašanji. Vsem predavateljem, med katerimi je bil eden (Jože Kvas) pred kratkim posvečen za pomožnega ljubljanskega škofa, izrekamo tudi na tem mestu toplo zahvalo in se priporočamo, da nas še kdaj obiščejo. Odločilno zaslugu za ta srečanja pa ima ravnatelj Slovenskega pastoralnega središča v Trstu g. Marij Gerdol, ki je tečaj organiziral in mu skrbno sledil vsak mesec. **M.B.**

■ V Vzhodnem Berlinu je bil na do smrtno ječo obsojen bivši esesovski častnik 63-letni Heinz Barth, ki je sodeloval v juniju 1942 pri pokolu prebivalstva kraja Oradour v Franciji. Tedaj so esesovci zažgali celo naselje in pobili 642 oseb, med njimi mnogo otrok in žena. Čudno pa je, da je Barth v povojnem času do dve leti nazaj mirno živel kot trgovec ne da bi ga kdo nadlegoval. Aretiran je bil v skrivnostnih okoliščinah, ki jih proces ni razkril. Verjetno se je zameril partijskim veljakom.

■ V Saudski Arabiji so oblasti sprejele sklep, da mohamedanski post ramadan, ki traja 30 dni in ki obvezuje vernike, da od sončnega vzhoda do zahoda ne smejo ne jesti ne piti ne kaditi, velja tudi za nemuslimane, ki trenutno živijo v državi. Kdor se od njih ne bo držal tega posta, bo izgubil službo in bo izgnan iz države.

Zamenjava tajnikov za verske zadeve v Pragi

Pri češkoslovaški vladi je pred kratkim nastopil službo nov državni tajnik za verske zadeve Vladimir Janko. Že takoj, ko se je predstavil škofom, je očital Cerkvi, da je premalo lojalna do države. Dokaz za to naj bi bilo papežovo imenovanje dveh škofov za čhe in Sloake v izseljenstvu. Ta dva škofa da nista prijatelja socializma kot ga uresničujejo v Češko-slovaški.

Novi tajnik za cerkvene zadeve je naravno član komunistične partije, bil pa je tudi pomočnik pri pok. predsedniku Svobodi. Dosedanji tajnik Karel Hruza je moral odstopiti, ker naj bi bilo v njegovem uradu prišlo do utaje 160.000 čeških kron.

Afriška redovna družba

V afriški državi Burundi je bila pred 50 leti ustanovljena prva ženska redovna družina. To so Hčere sv. Terezije Deteta Jezusa. Redovna družba se je dobro ukoreninila in šteje danes 342 redovnic, ki živijo v 62 skupnostih v Burundiju, Čadu, Kamerunu in Tanzaniji.

S TRŽAŠKEGA

Duhovniško-redovniško srečanje na Proseku

Na vigilijo praznika Srca Jezusovega, ki je bila letos 9. junija so se na povabilo tržaškega in goriškega voditelja Apostolstva molitve sešli v popoldanskih urah v župnijski cerkvi sv. Martina na Proseku tržaško-goriški duhovniki, redovniki in redovnice. Duhovnikov in redovnikov je prišlo 17, redovnic 20. Namen srečanja je bil poglobljenje osebne duhovnosti, posvetitev Srcu Jezusovemu in prošnja za duhovne poklice.

Srečanje se je pričelo s premišljevanjem, ki ga je zbranim podal jezuitski pater Edi Böhm iz Ljubljane. Povezal je svetotelno misel odrešenja s skrbjo za lastno posvečenje in obnovo življenja v družbi. Sledila je koncelebracija, ki sta jo vodila letošnja zlatomašnika dr. Jože Prešeren in msgr. Jože Jamnik, p. Böhm pa je med mašo svojo pridigo naslonil na tri mašna berila, ki poudarjajo Kristusa-dobrega pastirja in ljubitelja duš.

Srečanju v cerkvi je sledilo srečanje pri zakuski v župnišču, ki jo je pripravil proseški dušni pastir p. Božidar Rumpler. Tu sta zlatomašnika še enkrat prejela čestitke sobratov, ki so se jima zahvalili za opravljeno delo na Tržaškem, kamor sta v daljnem poletju 1945 prišla iz ljubljanske škofije. Oba sta Dolenjca po rodu, dr. Jože Prešeren iz Smolenice vasi pri Novem mestu, msgr. Jože Jamnik pa iz Mirne peči. Bog ju ohrani v naši sredi še dolgo let in da dočakati nove jubileje. - jk

★

Imenovanje na radiu Trst A

Dr. Drago Legiša je bil pred kratkim imenovan za namestnika glavnega urednika v časnikarskem oddelku tržaške postaje radio Trst A s pristojnostjo za slovenski oddelek poročil. V novi službeni funkciji mu želimo veliko uspeha in mu čestitamo k imenovanju!

Iz Slovenije

Umrli je pisatelj Miško Kranjec

V Kliničnem centru v Ljubljani je v sredo 8. junija umrl v starosti 75 let pisatelj Miško Kranjec. Rodil se je 15. septembra 1908 na Veliki Polani v Prekmurju v revni kmečki družini. Po klasični gimnaziji v Ljubljani (stanoval je v Marjanišču) je kmalu opustil študij slavistike na univerzi in postal poklicni pisatelj, bavil pa se je tudi s časnikarstvom. Tako je v letih 1934-35 urejal v Dolnji Lendavi komunistični list »Ljudsko pravico«. Med zadnjo vojno je leta 1944 odšel v partizane, po zmagi revolucije pa bil v uredništvu »Ljudske pravice«, direktor »Ljubljanskega dnevnika« in Cankarjeve založbe, urednik pri Prešernovi družbi in od leta 1953 član Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Miško Kranjec je bil eden najplodovitejših slovenskih pisateljev, saj je napisal nad 50 romanov, povesti in novel, v katerih je zlasti obravnaval rodno Prekmurje, njegove ljudi, njihovo stisko in hrepene. Po vojni se je lotil tudi politične tematike in širšega slovenskega prostora, vendar je pa bil in ostal najbolj močan, ko se je vračal med svoje prekmurske rojake. Svoj pisateljski vrh je še pred vojno dosegel v romanih »Os življenja« (1935), »Kapitanovi« (1938), »Do zadnjih meja« (1940) in »Povest o dobrih ljudeh« (1940), po vojni pa »Mladost v močvirju« in »Strici so mi povedali«. Za to delo je leta 1974 prejel Prešernovo nagrado kot že prej leta 1959 in 1964. Ideološko je bil najprej krščanski socialist, a je kmalu prešel h komunizmu. Ob svoji 70-letnici je pa za ljubljansko »Delo« dal izjavo, v kateri je dejal, da se je sedanji slovenski komunizem oddaljil od tistega, za katerega se je on pred letom 1945 navduševal.

■ V Sovjetski zvezi navadno o prometnih nesrečah ne poročajo. V tej »vzorni« državi od tega ne bi smelo prihajati. To pot pa je bila neizogibna. Toda tudi tokrat ni bilo objavljeno število žrtiev. Tuje časopisne agencije omenjajo ene številko 170, druge celo 240. Do nesreče je prišlo na spodnjem teku reke Volge pri mestu Uljansku. Rečna potniška ladja »Aleksander Suvorov« je zapeljala pod tisti del železniškega mostu, ki ni odprt za promet. Tako je bil gornji del ladje dobesedno zmaščen, na ladjo pa je padlo z mosta še nekaj železniških vagonov. Nesrečo naj bi bil zakrivil ladijski kapitan, ki je plovilo napačno usmeril.

goriške novice

Seja ZSKP

Peta redna seja Zveze slovenske katoliške prosvete (ZSKP), zadnja pred počitnicami, je bila na Oslavju ob polnoštevlini udeležbi predstavnikov včlanjenih društev. Predsednik je v uvodnem delu ugotovil, da so bile obveznosti, ki so bile sprejete na prejšnji seji, izpolnjene. Nato je bilo govora še vedno o letošnji Cecilijanki, zlasti o sestavi brošure. Sledilo je podrobno poročilo o srečanju članov Zveze in KKZ s Koroške.

Prisotni so potem izdelali predloge za sodelovanje na Primorskih dnevih, ki se bodo vrstili na Koroškem predvidoma v prvi polovici oktobra. Zveza naj bi sodelovala z razstavo tiska, dramskim in glasbenim nastopom, likovno razstavo, literarnim večerom, posvečenim narodnostnemu trenutku Slovencev v Italiji. Zveza bo organizirala tudi večere, na katerih naj bi Korošci spoznali naše zamejske življenje v slikah, diapozitivih in filmih.

Pri pregledu delovanja članic Zveze so se prisotni zaustavili predvsem ob pomembnejših prireditvah, pri katerih je Zveza sodelovala, zlasti ob Kulturnih dnevih Slovencev v Italiji, ki so bili v Ljubljani zadnje dni maja.

ZSKP se želi ob časni poletni prekinitev dejavnosti zahvaliti občanom, ki so objavila tiskovna poročila v zvezi z njenim delovanjem. - h. d.

Kandidati za pokrajinski svet v Gorici

Za goriško pokrajino nastopa na listi Slovenske skupnosti veliko kandidatov iz cele Gorike. Naj jih tu naštejemo po abecednem redu: Breščak Marjan, Černic Benjamin, Černic Branko, Černic Igor, Devetak Remo, Di Battista Roman, Kenda Franc, Gradnik Gradimir, Klanjšček Niko, Klanjšček Stanislav, Koršič Hadrijan, Koršič Ciril, Mučič Karlo, Mučič Alojz, Paulin Damjan, Soban Mario, Špacapan Bernard, Špacapan Mirko, Sturm Vladimir, Tabaj Božidar in Valentinčič Emil.

Nastopajo v vseh 24 okrožjih naše pokrajine, od Krmina do Gradeža. Glavni kandidat je za SSK v okrožju Zagaj, kjer kandidira dr. Mirko Špacapan.

Sovodnje

Občinska seja. Bila je v sredo 8. julija. Osrednja točka je bil proračun za leto 1983. Ta predvideva 1.415.000.000 lir dohodkov in prav toliko izdatkov. Redni dohodki znašajo 506 milijonov. Za javna dela je namenjenih 809 milijonov. Ta vsota se bo dobila od prenosa kapitalov, postavke zakona Bucalossi ter iz najetih posojil.

V programu so naslednja javna dela: popravilo strehe šole v Rupi; popravilo vrtca v Sovodnjah; centralna kurjava v šoli na Vrhu; ureditev pokopališč v Sovodnjah in na Peči ter razširitev tistega na Vrhu; odkup nepremičnine v Sovodnjah; prekritev strehe šolskega poslopja v Gabrjah; železniški podvoz na Stradalti; dograditev telovadnice v Sovodnjah; ureditev in zgraditev greznice v Rupi in na Peči; poseg na pokrajinski cesti v Gabrjah; asfaltiranje ceste proti zaselku Črnci na Vrhu.

V ostalem je proračun takole razdeljen: javna uprava 187 milijonov, šolstvo in kultura 83 milijonov, socialno področje 122 milijonov, za ceste in javno razsvetljavo 85 milijonov.

Svetovalec SSK Remo Devetak je kritično ocenil osnutek proračuna, ki ga je odbor poslal na ogled svetovalcem. Ta osnutek je pri izdatkih vseboval samo glavne točke kot so javna dela in redno poslovanje občinske uprave, manjkalo pa je prikaz točnih izdatkov kot vsa prejšnja leta. Remo Devetak je tudi navedel nekatere točke, ki bi morale biti omenjene, če bi bil osnutek proračuna popoln npr. strošek v zvezi s televizijskim prenosnikom na Vrhu, strošek za vzdrževanje šolskega avtobusa in šoferja, vsota za vzdrževanje onemoglih v okviru Krajevne zdravstvene enote, vsota za kritje letošnjega primanjkljaja vodovodne ustanove CAFO, ki je vsako leto večji.

Pri drugem posegu, ki se je tikal javnih del je bil svetovalec SSK mnenja, da so na široko programirana dela, ki so pretežno vezana na prispevke in posojila sicer hvalevredna pobuda, ne bodo pa v celoti izvedena, ker bodo pač po presoji ožjega odbora oz. večine odpadla vsa tista dela, ki se ne bodo zdela važna, kar seveda ni pravilno.

Naj še povemo, da se je to pot o proračunu žal zelo malo razpravljalo. Večinski svetovalci z izjemo dveh ali treh so

proračun sprejeli pasivno in utrujeno. To je ugotovil tudi svetovalec večine, ki je pri razpravi sodeloval.

V »raznem« je podžupan poročal o brošuri »Italijanska ustava«, ki jo pripravlja večnamenski center v Ronkah. Nadalje se misli na socialnem polju začetki z izvajanjem izdelanega načrta v okviru Krajevne zdravstvene enote, za kar je dala občina objaviti oglas v »Primorskem dnevniku« o zaposlitvi ene ali dveh oseb s skrajšanim delovnim časom za oskrbo na domu ostarelih ali osamljenih občanov. Remo Devetak ob SSK je pri tem pripomnil, da bi bilo treba take in podobne oglase poslati v objavo tudi ostalim slovenskim časopisom. Župan pa je seznanil svetovalce s programom ob odprtju telovadnice, ki bo v petek 24. junija, združeno s slavnostno občinsko sejo.

Volilni shodi Slovenske skupnosti na Gorškem

Četrtek 16. junija ob 21. uri v GORICI (Katoliški dom).

Petek 17. junija ob 21. uri v PODGORI (pred šolo).

Sobota 18. junija:

— ob 20. uri v JAMLJAH (pred spomenikom);

— ob 21. uri na VRHU pred gostilno Devetak.

Nedelja 19. junija:

— ob 11. uri v ŠTEVERJANU - Trg Svobode;

— ob 12. uri na JAZBINAH.

Ponedeljek 20. junija:

— ob 20. uri v RUPU (pri vodnjaku);

— ob 21. uri na PEČI (pred spomenikom).

Torek 21. junija:

— ob 20.30 v PEVMI (pred spomenikom);

— ob 21. uri v ŠTMAVRU (pred cerkvijo).

Sreda 22. junija:

— ob 20.30 v SOVODNJAH (pred spomenikom);

— ob 21. uri v STANDREŽU (na glavnem trgu).

Četrtek 23. junija:

— ob 20. uri na POLJANAH;

— ob 20.30 v DOLU (pred spomenikom);

— ob 21. uri v DOBERDOBU (pred gostilno).

Petek 24. junija:

— ob 20. uri v GABRJAH (pri vodnjaku).

Šport

Turnir za pokal

»Peter Špacapan«

V ponedeljek 13. junija se je začel v režiji SZ Olympie iz Gorice IX. odbojarski turnir »Pokal Peter Špacapan«. Ker je nagajal dež, so se tekme odvijale v občinski telovadnici v Standrežu namesto na društvenem igrišču v Katoliškem domu. Med sabo so se pomerila moštva Soče, Olympie-Košič in Juventine Belce z naslednjimi rezultati:

Olympia-Košič - Soča 2:1

Juventina-Belca - Olympia-Košič 2:0

Soča - Juventina Belca 2:1.

Zaradi boljše razlike v setih se je v finale uvrstila štandreška Juventina.

V torek 14. junija se je turnir nadaljeval in sicer na igrišču ob Katoliškem domu. Igrale so ekipe Olympia Terpin, Jamlje in Naš prapor z Oslavja. Rezultati:

Olympia - Jamlje 2:0

Naš prapor - Jamlje 2:0

Olympia - Naš prapor 2:0.

Za finale se je uvrstila Olympia Terpin.

V petek 17. t.m. bo veliki finale. Če bo vreme dopuščalo se bo odvijal v Katoliškem domu, v primeru slabega vremena pa v telovadnici v Standrežu.

DAROVI

Za cerkveni zbor v Rojanu: Ada Guštinčič ob smrti očeta Josipa Zagarja 30.000 lir.

Ob šesti obletnici smrti none Josipine Rust vd. Levak in v počastitev spomina nezabnega očeta Ludvika: Ksenija Levak z družino za odkup Slov. Vincencijeve konference pri Sv. Ivanu v Trstu 50.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: starši tamkajšnjih prvoobhajancev 130.000; Ernesta Dobrila ob prvem sv. obhajilu vnuka Roberta 20.000; Albin Lovrečič v spomin pok. očeta Stanislava 30.000 lir.

Za Sv. goro: Hilarija Devetak 50.000 lir.

Za misijone: družini Korošic in Trampuš v spomin pok. Josipa Zagarja 70.000; Marija Zerjal 10.000 lir.

OBVESTILA

Seminar slov. jezika in kulture. Sindikat slovenske šole, tajništvo Gorica obvešča slovenske šolnike, da bo tudi letos konec poletja redni letni seminar slovenskega jezika in kulture. Prirejo ga republiški komite za vzgojo in izobraževanje in sicer v Postojni od 21. do 27. avgusta. Zborni mesto, kakor tudi sedež seminarja je hotel »Jama«. Udeleženci seminarja naj se prijavijo na večer v nedeljo 21. avgusta v recepciji hotela. Rok prijave s pismeno prošnjo na sindikat je do 26. junija. Interesenti naj jo oddajo kateremu koli odborniku.

V Rižarni v Trstu bo v nedeljo 19. junija ob 17. uri sv. maša za vse tamkajšnje žrtve. Daroval jo bo msgr. Peter Sorli. Vabimo k udeležbi!

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu bo imela mesečno sv. mašo za duhovne poklice v četrtek 23. junija ob 17. uri pri Solških sestrah v Trstu, ul. Docce 34. Po maši proslavitev ustanoviteljice konference Friderika Ozanama ob 150-letnici ustanovitve Vincencijeve konference.

Krožek za družbena vprašanja »V. Šček« in Društvo slov. izobražencev v Trstu vabita na okroglo mizo o Trstu v letih 1949-1952 ob izidu študije dr. Aleša Breclja »I gruppi politici autonomi sloveni a Trieste 1949-1952«, ki jo je izdal Krožek za družbena vprašanja »V. Šček«. Sodelovali bodo dr. Rafko Dolhar, dr. Zorko Harej in avtor. Predviden je tudi razgovor, ki naj bi se ga udeležili soudeleženci pomembnega zgodovinskega obdobja, o katerem študija govori. Kulturni večer bo v ponedeljek 20. junija v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3, Trst s pričetkom ob 20.15.

DAROVI

Za Katoliški glas: Roman Cotič, Gorica 14.000; Silvana Furlan, Tržič 7.000; iz zapuščine Marije Fon, Trst 50.000 lir.

Za zavod sv. Družine: Franc in Andrej v spomin brata Antona Makuca 50.000; Ida Košuta-Pavlin namesto cvetja na grob dragega Roberta Ušaj 30.000 lir.

Družina Pavšič, Gorica ob prvi obletnici smrti nezabnega očeta: za Alojzijevešč 100.000 in za Zavod sv. Družine 50.000 lir.

Za volilni sklad SSK: N. N. 20.000; N. N. 10.000; N. N. 20.000 lir vsi iz Ronk.

Za cerkev v Standrežu: Hilarija Devetak 300.000; družina Beltram v spomin Antona Makuca 20.000; Irena in Rado Natut 10.000; Eugenio Bertolini 15.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Anton Podveršič 10.000; družina grof Michele Formentini 300.000; starši in botri ob krstu Mihaele Koren 130.000; Lucijan Vogrič 100.000; N. N. 100.000; družina Jožef Prinčič, Jazbine 50.000; družina Danica Komjanc 100.000; družina Rihard Komjanc 100.000; družina Karlo Padovan 15.000; Radivoj Humar 2.000; družina Alojz Juretič 50.000; N. N. 50.000; Kajtimir Komjanc 10.000; družina Franc Miklus 30.000; družina Ciril Hlede 30.000; družina Mirko Maraž 20.000; družina Emil Terpin 100.000; družina David Maraž 100.000; družina Darko Miklus 20.000; družina Lucio Cini 50.000; družina Roman Juretič 50.000; družina Danijel Miklus 100.000 lir. Posojilo: družina Ivan Gravnar, Ščedno 1.000.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Nabrežini: Bogatec 10.000; Sosič 5.000; Angela Pahor (za križ) 15.000; Alda Devetak 30.000; Pahor 5.000; Bortolutti 10.000; Valerija Carmeli 10.000; Brumat 10.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: V. skavtska četa v spomin na Edija Vecchieta 30.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčinah: družina Julij Škerlavaj namesto cvetja na grob Nade Zecchini 20.000; Marija Malič v isti namen 20.000; družina Škabar v spomin pok. mame in none 50.000; Meri Hrovatin 20.000; Ivanka Dolenc v spomin Nade Zecchini 15.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Marija Vodopivec 10.000; N. N. 20.000; Marija Grgič 15.000; družina ob krstu Danijela 63.000; Zmaga ob smrti očeta Franceta Križmančiča 50.000; dar ob zlati poroki iz Trsta 25.000; Marija Križmančič v spomin Dore Pahor 10.000; ista v spomin Alda Križmančič in Andreja Ražem 10.000; starši ob smrti Marina Milkovič iz Gropade 50.000; N. N., Gropada v spomin istega 10.000; družina Rapotec, Gročana 11.000; Vida Mlač, Albisola 10.000; Silvana Grgič ob obletnici smrti očeta Angela 10.000; Franca v spomin moža Rudolfa Petaros 10.000; Marija in Danica ob obletnici tete Antonije 10.000; Fabij Ferfoglia v spomin žene Marije 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: družina Mamolo v spomin pok. učiteljice Eleonore Kerkoč-Križman 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

VII. tabor zamejske mladine

Deželnina mladinska sekcija SSK pripravlja v soboto 18. junija VII. tabor zamejske mladine. To je že tradicionalna prireditev, ki jo vsake dve ali tri leta prireja mladinci in mladinke iz Trsta, Gorice in Koroške.

Zadnji tabor je priredila Koroška dijaška zveza iz Celovca, verjetno pa je najbolj ostal v spominu oni izpred nekaj let, ki ga je priredila Mladinska sekcija SSK iz Gorice v sodelovanju s številnimi mladinskimi organizacijami in društvi. Bil je deležen precejšnjega odziva s strani publike, zlasti mladih, katerim je bil zlasti namenjen. Trajal je tri dni in imel na sporedu tako kulturno-politični kot športno-rekreativni program.

Tokrat ga mladi pri SSK prirejamo v nekoliko okrnjeni obliki (le zato, da ne bi ovirali drugih prireditev, ki jih je v tem času veliko). Vendar smo prepričani, da bo tudi tokrat deležen dobrega odziva. Potekal bo »Med borovci« v Števerjanu, na sporedu pa imamo okroglo mizo, ki se prične ob 10.30 ter kulturni program ob 18. uri. Ta vsebuje recitacije in glasbene točke s priznanimi ansambli (Nova misel iz Gorice, TOZD Lopovi in Andromeda iz Trsta, Martin Krpan iz Ljubljane) ter ples v večernih urah z začetkom ob 20.30. Poskrbljeno bo za prigrizek in domačo kapljico.

Pričakujemo torej, da bo letošnji tabor zares priložnost za srečanje vseh mladih zamejcev od Koroške, Gorike do Trsta, pa tudi naših vrstnikov iz matične domovine, saj smo povabili tudi predstavnike iz Nove Gorice in Ljubljane.

Zanimivo za časnikarje in zgodovinarje. Prodaj 200 števil tedskega časopisa »Bazovica«, ki ga je izdal v Kairu (Egipt) v letih 1942-1947 politični pregnanec pok. Ivan Rudolf. V časopisu je najti zanimivo branje slovenske kolonije v Egiptu kot tudi vojna poročila iz časa zadnje svetovne vojne ter egiptovske politike. Informacije daje v večernih urah Dominik Vidmar, tel. 0481/33035.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca. trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL

»BLED«

v RIMU - ROMA

Lastnik:

LEVSTIK VINKO

Hotel »BLED«
Via S. Croce in Gerusalemme 40
00185 ROMA
Tel. (06) 777102 - 7579941
Telex 620196

Ali ste kdaj pomislili, kaj vam lahko nudi vaša banka?

Obrtniki, za utrditev in razvoj vaše dejavnosti:

1. za nakup strojev in za plačilo raznih poslovnih stroškov, kredite E.S.A. z ugodno obrestno mero;
2. za gradnjo ali nakup delovnih prostorov ter za nabavo večjih strojev, kredite ARTIGIANCASSA;
3. za kratkoročne finančne potrebe, kredite z jamstvom konzorcija CON.GA.FI.;
4. za uporabo strojev in druge opreme po izredno ugodnih pogojih, leasing Italease.

Banca Agricola Gorizia
Kmečka banka Gorica

Gorica, Korzo Verdi st. 51 - Tel. 84206/07

vam ne nudi samo denarja